

Adil
ŞİRİN

Onda da mən olmaram, - Deyərlər Adil hanı?..

A DÜNYA

Cavanlıqda məclislərdə tost dedim,
İnsanlara qardaş dedim, dost dedim.
Şeir yazdım, dərd üyütdüm, qəm yedim,
Gənclik bitdi, dostlar getdi, a dünya.

Dünya dondu, mən çeşmə tək çağladım,
Cihad dedim misir qılınc bağladım.
Ölən öldü, qalan qaldı-ağladım,
Kim deyir ki, cihad bitdi, a dünya.

Mənim qəlbim uca dağ şalələsi,
Mənim ruhum göydə Ayın haləsi.
Qeybdən gəlir mələklərin xoş səsi,
Fələk mənə zülm etdi, a dünya.

Dağ başında o gördüyün dağ qala,
Mən hördüyüm, sən hördüyün daş qala...
Biz otları çapıb getdik dördnəla,
Dağlarda izimiz itdi, a dünya.

Çıxmadı dostların çoxu sınaqdan,
Sürtük izlər çay daşı kimi.
Məni cəlb edənler bir vaxt uzaqdan,
Düşdü gözlərimdən göz yaşı kimi.

Açdım ürəyimi doğmaya, yada
Həqiqət naminə yolları yordum.
Zaman atlı oldu, mənəse piyada,
Ömrümü kül edib göyə sovurdum.

MƏN HARDAYAM

Fələk bağladığı qapı,
Açıları bir də görən.
Çarəsiz qalmışam, Allah,
Dərman varmı - dərdə görən?

Həsratinə sarılmışam,
Yarpaq kimi saralmışam.
Gözləməkdən yorulmuşam,
Göydəyəmmi, yerdə görən.

Bir ürəkdən-arzu dolu,
Bir bulaqdan - sevgi yolun.
Bir budaqdan - sındı qolum
Tufandayam, qarda görən.

Məzardayam, məhbəsdəyəm?..
Tordayam, ya qəfəsdəyəm?..
Xəstəyəm - son nəfəsdəyəm
Ağlar mənə burda görən.

Bir yerdəyəm sular axmaz,
Yağış yağmaz, şimşək çaxmaz.
Ay boylanmaz, Günəş çıxmaz
Mən hardayam, harda görən.

NEYLƏYİM

Bu gün sən ad günündür, əzizim,
Yolum bağlı gələmmirəm neyləyim.
Gözlərində gilələri göz yaşın,
Əlim çatmır, siləmmirəm neyləyim.

Könlüm dualarla ovunmur daha.
Mələk göyə çəkir, fələk günaha.
Ölüm çox ucuzdur, torpaq çox baha
Gücüm çatmır öləmmirəm neyləyim.

İtirmişəm günün, ayın vaxtını,
Yazı yazan necə yazdın baxtımı?
Tufan qopdu şimşək vurdu taxtımı,
İstəsəm də güləmmirəm neyləyim.

Cavanlığım uçdu getdi əlimdən,
Qaçqın oldum, köçkün oldum elimdən.
Məhbəslərdə ayrı düşdüm gülümdən
İndi daha biləmmirəm neyləyim.

Adil, yenə coşar təbin, ilhamın
Kim söndürər haqdan yanan bir şamı?
Həsratinlə qarşılaram axşamı,
Tənhalıqda qalammıram neyləyim.

QƏFƏS

Yaşayırım dörd divarın içində,
Bu dünya bir qəfəs imiş sən demə.
Bu həyatda aldığım hər bir nəfəs
Bilməmişəm, son nəfəsmiş sən demə.

Arzularım, ümidlərim puç oldu,
Məhbəslərdə sındı qolum, qanadım.
Görəmmədim qohum toyu, dost toyu
Fələk mənə yaman oyun oynadı.

Dağ əriyir külə dönür ahımdan,
Allah, görən niyə belə doğuldum.
Gəlmişəm, görmüşəm... bu dünya
Bir rəyaymış - rəyalarda yox oldum.

Ruhum canda, canım zindənda dustaq
İndi bildim həyat, ölüm yuxuymuş.
Dünya özü bir qəfəsmiş, bir qəfəs
Azad insan, azad ömür yoxuymuş.

YADIMA DÜŞÜRSƏN

Dərdinlə tək qoydum səni,
Unut, qəlbindən at məni.
Ömür gödək, dünya fani
Yaman yadıma düşürsən.

Uzun, incə barmaqların,
O titrəyən dodaqların
Gülü solmuş yanaqların -
Getməz gözümdən önündən,
Yaman yadıma düşürsən.

Tale dönük, mən bir naşı,
ötüb keçdi gənclik yaşım.
Gül bitirdi gözün yaşı
Yaman yadıma düşürsən.

Ötdü illər bir səs kimi,
Arzu kimi, həvəs kimi.
Hər aldığım nəfəs kimi,
Gülüm, yadıma düşürsən.

Aylar keçər, illər ötər
Bir gün ömrüm sona yetər.
Allah, görən bu dünyada
Dərd varmı hicrandan betər.

Həsratindən qəlbim yanır,
O sənlə günlərim hanı?
Könlümün şahı, sultanı
hər an yadıma düşürsən,
Yaman yadıma düşürsən.

NƏ YAŞAMAĞA HƏVƏS, NƏ ÖLMƏYƏ GÜCÜM VAR

Nəydi günahım, Allah,
bunca əzabın yetər.
Məhbus qəfəs içində
qəlbim nəğmələr ötər.
Bu nə ömür, nə gündü
taleyimə yazıldı.
Yollarımın üstündə,
kor quyular qazıldı.

Çırpınır qəlbim yenə,
həsət, hicran içində.

Tanrım, səndən nə umum
ömrüm köçhaköçündə.

Nə yaşamağa həvəs,
nə ölməyə gücüm var.
Halına yanıb ağla
qayıtmasan bu bahar.

DEYƏRSƏN ADİL HANI

Tənhalıqdan sıxılıb
Saralarsan, solarsan.
Gecə ilə gündüzün,
arasında qalarsan.

Dörd divarın içində,
fikirlər üzər səni.
Təsbeh dənələri tək
bir sapa düzər səni.

Xəyalların karvanı
gecə baş alıb gələr.
Ürəkdəki arzular,
gözdən yaş olub gələr.

Gecələr Ay sirdaşın,
ulduz gözətçi olar.
Xəyalında qurduğun
arzular min-min olar.

Xatirələr dənizi.
alar səni qoynuna.
Özün də mat qalarsan
bu taleyin oyununa.

Ümid göyərçin olub,
bir gün döyər qarını.
Onda da mən olmaram, -
Deyərlər Adil hanı?..

YOLUN AÇIQ OLSUN

Fələyin qəminə düşmüşəm, oğul.
Anandan, bacından muğayat ol sən.
Mən çox qovğalarda bişmişəm, oğul,
Onlara hər zaman qol-qanad ol sən.

Yolun açıq olsun, baxtın da yüyrek,
Qapını taleyə bağlama, oğul.
Mərmə tək partlasa sinəndə ürək,
Ananın yanında ağlama, oğul.

Mənə sirdaş olub göylərdə hilal,
Dərd diddi içimi - mən ağlamadım.
Süfrəm açıq olub, çörəyim halal
Fələyin felinə bel bağlamadım.

Yenə də içimdə bir od qalandı,
Rüzgar xəbər verdi halından sən.
Bədirlənmiş Aydan salam yolladım
Mübarək Ay öpsün alından sən.

GƏLSƏN QAPIMI DÖYMƏ

Dörd divar arasında
ulayır yalquzaq külək.
Məzarımı qazın gedim,
görün nə istəyir fələk.

Yay günü mənim yuxuma,
qar düşər, bəyaz qar düşər.
Gəlsən qarımı döymə,
barmaqların üşüyər.

Xəbərim yoxdu bu gün
yaxınımdan, uzağımdan.
Payız yarpağı kimi yəm,
ayrılmışam budağımdan.

BİR QUŞ YUVASINDA

Buludlar keçdi, durnalar uçdu,
gümüşü göllərdən sonalar uçdu,
güzgünlər qırıldı, aynalar uçdu,
qar düşdü dağlara, ağlama, ana.

Qar düşdü dağlara, ağlama, ana,
ağlama, qaralar bağlama, ana,
ötən günlər gəlir ağlıma, ana,
bir quş yuvasında qaldı o günlər.

Bir quş yuvasında qaldı o günlər,
bir aşıq sazında qaldı o günlər,
ömrümün yazında qaldı o günlər,
qar düşdü dağlara, ağlama, ana...

QÜRBƏT QOŞMASI

Kimdi çapan kəhər atın belində
nədi axan Həkərinin selində?
dağlarımız qaldı yağı əlində -
Ərzurumun gədiyinə varmaram.

Ərzurumun gədiyinə varmaram,
qollarımı yar belinə sarmaram,
ağla, könül ağla, mən tarmaram
vaz keç, aşıq qardaş, halımı sorma.
Vaz keç, aşıq qardaş, halımı sorma,
burax varıb gedim, yolumda durma,
sən deyən deyiləm, özünü yorma -
gözümü qan tutub, bir at yəhərlə.

Gözümü qan tutub, bir at yəhərlə,
Bir Qırat yəhərlə, Dürat yəhərlə,
atımın başına üzərlik hərlə,
bir dəli cəngi çal, cəngim var mənim.

BƏDİRLƏNMİŞ AY EŞQİNƏ

Kölgəsi özündən gözəl şah tutlar,
köpük-köpük, pəmbə-pəmbə buludlar
Durnalarla geri dönmür umudlar -
sən dünya dediyin burası deyil

Rüzgar alınımızdan bir misra silməz,
sevda könlülər bir daha gülməz,
ölüm bir namərddi, dost-düşmən bilməz,
sən dünya dediyin burası deyil

Bədirlənmiş Ay eşqinə dua eylədim,
bəlkə heç olmamış şeylər dilədim,
bu dünyanın hər üzünə bələdəm -
sən dünya dediyin burası deyil

Aman, Allah, aman Allah!

Bir ovuc torpaq imiş
şairlərin dünyadan
ən böyük umacağı -
başı bələli
Vətən torpağı.

Gözləri solur, solur,
bir gün qara torpaq olur,
əlləri yarpaq olur -
dönür tənha ağac olur şairlər.

Bütün ağaclardan tez yarpaqlayır,
bütün ağaclardan tez çiçəkləyir.
Bütün ağaclardan tez yarpaq tökür -
fələk qarib şairləri təkləyir.

Sonra yenidən nur tək doğulur,
bu da şair taleyinin sonluğu, sonu.
Nur tək doğuldumu şair yenidən
bir daha öldürə bilməzlər onu.

Aman Allah, aman Allah!
Şairlərin bu dünyadan son umacağı
bir ovuc torpaq imiş,
Vətən torpağı